

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 21 kwietnia 2017 r.

Poz. 4020

UCHWAŁA NR XXV/198/2017 RADY MIEJSKIEJ W SKARYSZEWIE

z dnia 30 marca 2017 r.

w sprawie "Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganiu bezdomności zwierząt na terenie Miasta i Gminy Skaryszew w 2017r."

Na podstawie art.18 ust.2 pkt ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U.z 2016 r. poz. 446, 579 i 1948) oraz art.11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U.z 2013 r. poz. 856¹⁾)- uchwala się :

§ 1. Przyjmuje się „Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Miasta i Gminy Skaryszew w 2017r.” stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Skaryszew.

§ 3. 1. Z dniem ogłoszenia niniejszej uchwały traci moc Uchwała Nr XV/127/2016 Rady Miejskiej w Skaryszewie z dnia 22 czerwca 2016r. w sprawie przyjęcia „Programu opieki nad zwierzętami oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Miasta i Gminy Skaryszew w 2016r.”

2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Jan Jeżmański

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w: Dz.U. z 2014r. poz.1794, z 2015r. poz.266, z 2016r. poz. 1605, 2102 i 1948)

Załącznik do uchwały Nr XXV/198/2017
Rady Miejskiej w Skaryszewie
z dnia 30.03.2017r.

**Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi
oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie
Miasta i Gminy Skaryszew**

**MIASTO I GMINA SKARYSZEW
POWIAT RADOMSKI
WOJEWÓDZTWO MAZOWIECKIE**

SKARYSZEW 2017

SPIS TREŚCI

1. Wprowadzenie
2. Postanowienia ogólne
3. Cele i zadania programu
4. Formy opieki nad zwierzętami
5. Działania edukacyjne
6. Realizacja programu
7. Finansowanie programu

WPROWADZENIE

Światowa Deklaracja Praw Zwierząt uchwalona w roku 1977 w Londynie przez Międzynarodową Federację Praw Zwierząt, zaczynająca się od słów: „Z uwagi na to, że każde zwierzę ma pewne prawa, że nieznanostwo i lekceważenie tych praw spowodowały człowieka i prowadzą go nadal na drogę przestępstw przeciwko naturze i zwierzętom; że uznania przez gatunek ludzki prawa innych gatunków zwierzęcych do egzystencji stanowi podstawę współistnienia wszystkich istot żywych; że człowiek popełnia zbrodnię ludobójstwa;

że poszanowanie zwierząt przez człowieka wiąże się z poszanowaniem ludzi między sobą i że już od najmłodszych lat należy człowieka uczyć obserwować, rozumieć, szanować i kochać zwierzęta (...)”, kompleksowo prezentuje kluczowe postulaty i pożądane wzorce odnoszące się do postępowania człowieka wobec zwierząt.

Z treści Deklaracji wynika m.in., że „każde zwierzę ma prawo oczekiwać od człowieka poszanowania, opieki i ochrony” oraz „porzucenie zwierzęcia jest aktem okrutnym i nikczemnym”. Problem respektowania praw zwierząt i podejścia do ich kwestii w sposób opierający się na zasadach humanitaryzmu, empatii i troski wymaga działań na szczeblu światowym i dążenia do kształtowania i rozwijania świadomych, zgodnych z tymi zasadami postaw. Deklaracja jest postulowanym zestawem reguł postępowania, zapewnia wytyczne i nadaje kierunki rozwoju na poziomie poszczególnych państw. Treść preambuły, jak i cały akt prawny, jest powszechnie uznany za pewnego rodzaju konstytucję torującą drogę dalszym rozwiązaniom normatywnym w tym zakresie. Choć Deklaracja nie ma charakteru wiążącego, to jednak wywarła duży wpływ na obecny kształt statusu prawnego zwierząt.

Na szczeblu prawa polskiego szeroko rozumiana ochrona zwierząt regulowana jest aktami rangi ustawowej i aktami do niej wykonawczymi – rozporządzeniami. Są one implementacją przepisów ustanowionych w obrębie Unii Europejskiej oraz wyrazem potrzeby regulacji zagadnień związanych z ochroną zwierząt w prawie krajowym. Dotychczas obowiązująca ustawa o ochronie zwierząt z dnia 16 września 2011 roku uległa zmianie, rozszerzając zakres objęty regulacją prawną. Zmiana ustawy stanowi odzwierciedlenie potrzeby reagowania na zmieniające się otoczenie i jego aktualne zagrożenia. Poszerzeniu uległ m.in. katalog zakazów związanych z niewłaściwym traktowaniem zwierząt oraz obowiązki w zakresie ich ochrony na szczeblu gminnym. Problemy wcześniej niedostrzeżone lub nie wywierające skutków o zasięgu ogólnym zostały uwzględnione w nowo obowiązujących postanowieniach.

Mając na uwadze fakt, że zwierzę nie jest rzeczą, a istotą żyjącą i zdolną do odczuwania bólu oraz cierpienia, człowiek jest mu winien poszanowanie, ochronę oraz opiekę. Do zasadniczych praw zwierząt zalicza się najczęściej prawo do życia i prawo do wolności od cierpienia. Każde zwierzę wymaga traktowania w sposób humanitarny, czyli uwzględniający jego potrzeby i zapewniający mu opiekę i ochronę. Zabronione jest niehumanitarne zabijanie oraz znęcanie się nad zwierzętami, które należy rozumieć jako zadawanie lub świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpienia.

Ból i cierpienie zadaje się zwierzęciu również poprzez porzucanie go przez właściciela bądź przez inną osobę, pod której opieką zwierzę pozostaje. Problem porzucania zwierząt, w szczególności psów i kotów, prowadzący do ich bezdomności, z roku na rok przybiera coraz większe rozmiary. Bezdomność zwierząt jest zagadnieniem złożonym, a jego źródła należy doszukiwać się w zachowaniach i postawach ludzkich.

W Polsce każdego roku dziesiątki tysięcy psów i kotów jest porzucanych przez swoich właścicieli. Najczęstszym powodem takiego postępowania jest ludzka niedojrzałość i nieodpowiedzialność, prowadząca do podejmowania nieprzemyślanych decyzji, których skutki ważą na dalszym życiu i zdrowiu będących pod opieką człowieka zwierząt domowych. Całkowicie zależne od pomocy człowieka zwierzę w momencie porzucenia jest bezbronne, zdezorientowane i niezdolne do samodzielnego życia. Takie zdarzenia zazwyczaj prowadzą do traumatycznych przeżyć, trwałego urazu i nieufności w stosunku do wszystkich ludzi. Bezdomność zwierząt jest często również skutkiem zmieniającej się mody na określone rasy i gatunki, co prowadzi do pozbywania się zwierząt uznawanych obecnie za mniej popularne. Pozbywanie się psów i kotów z hodowli i targowisk oraz ich niekontrolowane nadmierne rozmnażanie również przyczynia się do wzrostu liczby zwierząt bezdomnych.

Za problem bezdomności zwierząt odpowiedzialność ponosi człowiek i to on powinien zmienić swoje postawy i postępowanie, aby sytuacja mogła ulec poprawie. Los zwierząt zależy całkowicie od świadomych i odpowiedzialnych działań ludzi, którzy swoim postępowaniem wobec zwierząt dają wyraz poszanowaniu zasad humanitaryzmu i jednocześnie świadectwo własnego człowieczeństwa.

Przeciwdziałać bezdomności może każdy, a zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom należy do zadań własnych gminy i jest regulowane ustawowo. Nowelizacja ustawy o ochronie zwierząt, dostrzegając narastający problem bezdomności i konieczności jej skutecznego zapobiegania, poszerza katalog obowiązkowych elementów gminnego programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania ich bezdomności.

Istota Programu Opieki nad Zwierzętami Bezdomnymi oraz Zapobiegania Bezdomności Zwierząt w Gminie może być rozpatrywana wielopoziomowo. Oprócz oczywistego wymogu prawnego, nałożonego na gminy przepisami znowelizowanej ustawy, znaczenie Programu powinno być również analizowane z perspektywy wymiaru społeczno-kulturowego. Kwestia nastawienia do problematyki związanej z ochroną zwierząt, opieką nad nimi oraz sposobami zapobiegania ich bezdomności jest odzwierciedleniem poziomu świadomości społeczeństwa i jego rozwoju. Społeczność rozumiejąca istotę poszanowania praw zwierząt, dążąca do zapewnienia im godnych warunków bytowania i potępiająca postawy niezgodne z tymi zasadami postrzegana jest jako wysoko rozwinięta, cywilizacyjnie zaawansowana i humanitarna.

Bezdomność zwierząt jest nierozzerwalnie związana z postępowaniem człowieka i nie można jej skutecznie zapobiec bez zmiany całego systemu wartości, postaw i niejednokrotnie głęboko zakorzenionych przekonań opartych na lekceważącym podejściu do materii związanej z poszanowaniem praw zwierząt. Podnoszenie świadomości społecznej, edukacja w tym zakresie i dążenie do budowy społeczeństwa rozważnego i rozwiniętego powinno być priorytetem również na poziomie poszczególnych gmin. Gmina jako jednostka samorządu terytorialnego lokalnie najbliższa swoim mieszkańcom może i powinna prowadzić działania mające na celu zmianę myślenia społeczności, a co za tym idzie zmianę warunków życia ludzi oraz zależnych od ich dobrej woli zwierząt. To w jaki sposób zagadnienie ochrony zwierząt i zapobiegania ich bezdomności jest rozwiązywane na szczeblu gminnym obrazuje zdolność właściwego organizowania i zarządzania materią należącą do kompetencji własnych gminy i jednocześnie stanowi wyraz przykładowego postępowania i promowania postaw społecznie pożądanych i akceptowalnych.

1. POSTANOWIENIA OGÓLNE

Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Miasta i Gminy Skaryszew w 2016r. ma zastosowanie do wszystkich bezdomnych zwierząt domowych i gospodarskich, a w szczególności do psów i kotów przebywających w administracyjnych granicach gminy.

§ 1. Ilekroć w programie jest mowa o :

1. **Urzędzie** – należy przez to rozumieć Urząd Miasta i Gminy w Skaryszewie
2. **Referacie** – należy przez to rozumieć Referat Ochrony Środowiska, Utrzymania Czystości i Porządku w Gminie
3. **Schronisku** - należy przez to rozumieć Schronisko dla bezdomnych zwierząt w Skaryszewie Ul. Dzierzkowska
4. **Ustawie** – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt
5. **Zwierzętach bezdomnych** – należy przez to rozumieć zwierzęta, o których mowa w ustawie
6. **Kotach wolno żyjących (dzikich)** – należy przez to rozumieć koty nieudomowione żyjące w warunkach niezależnych od człowieka
7. **Programie** – należy przez to rozumieć Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Miasta i Gminy Skaryszew w 2017r.

§ 2. Działania związane z realizacją Programu prowadzone są przez Referat Ochrony Środowiska, Utrzymania Czystości i Porządku w Gminie przy pomocy :

- 1) Schroniska dla bezdomnych zwierząt w Skaryszewie,
- 2) współpracy z organizacjami pozarządowymi, których celem statutowym jest ochrona zwierząt,
- 3) policji.

2. CELE I ZADANIA PROGRAMU

Program Opieki nad Zwierzętami Bezdomnymi oraz Zapobiegania Bezdomności Zwierząt wprowadzany jest do gminnego porządku prawnego corocznie w formie uchwały. Programem objęte są zwierzęta bezdomne, w szczególności psy i koty, przebywające w granicach administracyjnych Gminy.

§ 3. 1. Celem programu jest :

- 1) zapobieganie bezdomności zwierząt na terytorium Gminy Skaryszew,
- 2) ograniczenie populacji zwierząt bezdomnych,

- 3) opieka nad zwierzętami bezdomnymi,
- 4) promowanie prawidłowych postaw i zachowań człowieka w stosunku do zwierząt.

2. Program obejmuje:

- 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku,
- 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie,
- 3) odławianie bezdomnych zwierząt,
- 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt będących w schronisku,
- 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt,
- 6) usypianie ślepych miotów,
- 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich,
- 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.
- 9) elektroniczne znakowanie zwierząt.

4.FORMY OPIEKI NAD ZWIERZĘTAMI BEZDOMNYMI I SPOSOBY ZAPOBIEGANIA BEZDOMNOŚCI

§ 4. 1. Formy opieki nad bezdomnymi psami.

Do obowiązków Gminy należy podejmowanie działań mających na celu sprawowanie opieki nad psami bezdomnymi oraz zapobieganie zjawisku bezdomności wśród psów. Zapewnienie opieki bezdomnym psom z terenu Miasta i Gminy Skaryszew polegać powinno w szczególności na poszukiwaniu nowych właścicieli dla zwierząt oraz zachęcaniu mieszkańców do dokonywania adopcji. Poszukiwanie nowych właścicieli oraz prowadzenie akcji i propagowanie postaw, mających na celu zachęcanie mieszkańców do dokonywania adopcji psów jest jednym z najbardziej efektywnych sposobów przeciwdziałania bezdomności zwierząt. Problem bezdomności psów nie może zostać rozwiązany bez pomocy i wsparcia mieszkańców, w związku z czym Gmina powinna dążyć do wprowadzenia wszelkich mechanizmów zachęcających do adopcji. Do obowiązków Gminy należy również odławianie bezdomnych psów i zapewnienie im miejsca w schronisku. Zmniejszeniu populacji bezdomnych psów mają służyć obowiązkowe zabiegi sterylizacji lub kastracji, które stanowią najskuteczniejszą metodę walki z niechcianym i niekontrolowalnym rozrodem zwierząt bezdomnych. Zabiegi w sposób humanitarny pozwalają sprawować nadzór nad liczbą rodzących się psów.

Z dotychczasowej analizy i badań wynika, iż zabiegi nie oddziałują negatywnie na zdrowie zwierząt. Zabiegi są usługą wykonywaną jednokrotnie w ciągu całego życia zwierzęcia i pozwalają całkowicie wyeliminować możliwość dalszego rozrodu.

Do zadań Gminy należy zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem psów. Rozpowszechnienie informacji o przychodni weterynaryjnej podejmującej interwencję w takich przypadkach ułatwi mieszkańcom podjęcie szybkich i zdecydowanych działań i tym samym usprawni działania w tym zakresie. Informacja powinna być rozpowszechniana przy użyciu wszystkich dostępnych środków przekazu na terenie Gminy, włączając w to plakaty i ulotki będące do pobrania w Urzędzie Gminy, lecznicach, schronisku i innych dostępnych dla mieszkańców miejscach.

Zapewnienie bezpieczeństwa mieszkańcom może się również odbywać poprzez rejestrację psów, będących własnością mieszkańców lub ich znakowanie. Elektroniczne znakowanie psów stanowi jedną z metod przeciwdziałania bezdomności zwierząt. Dzięki znakowaniu można m.in. szybko ustalić właściciela zagubionego psa i zawiadomić go o odnalezieniu zwierzęcia. Wszczepianie zwierzętom pod skórę miniaturowych układów elektronicznych, przechowujących numer, umożliwi ich szybką identyfikację. Zaletą tzw. transponderów jest niemożność ich zgubienia, tak częsta w przypadku obroży, blaszek, plaketek i innych identyfikatorów zewnętrznych. Edukacja mieszkańców w zakresie humanitarnego traktowania psów oraz obowiązków właścicieli wobec nich, w tym obowiązków nałożonych przepisami prawa, łączy i uzupełnia powyższe zadania oraz pozwala na kompleksowe ich wdrożenie.

§ 4.2. Formy opieki nad bezdomnymi kotami.

Kluczową kwestią w zakresie działań podejmowanych na rzecz opieki nad kotami jest rozróżnienie zwierząt bezdomnych od kotów wolno żyjących.

Koty wolno bytujące nie są bezdomne (zgodnie z art. 4 ust. 16 w/w ustawy zwierzęta bezdomne

to „zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały”). Takie koty od urodzenia nie posiadały ani właściciela ani opiekuna i zazwyczaj nie potrzebują tego rodzaju pomocy, w odróżnieniu od kotów bezdomnych, zagubionych lub porzuconych przez dotychczasowych właścicieli.

Zdrowe zwierzę wolno bytujące nie pozwoli człowiekowi się pochwycić, a chore i niezdolne do ucieczki będzie utrudniało działania zmierzające do pomocy (poprzez drapanie, gryzienie, warczenie). Kot domowy, natomiast, jest przyzwyczajony do obecności ludzi i sam szuka towarzystwa człowieka, odpowiada na zawołanie, z chęcią pozwala na głaskanie. Obserwacja reakcji i zachowania zwierzęcia pozwala na właściwą kwalifikację napotkanego kota i dobranie właściwej ścieżki postępowania w zastanej sytuacji.

Zapobieganie bezdomności kotów opiera się na zapewnieniu opieki zagubionym i porzuconym kotom z terenu Gminy, w szczególności poprzez poszukiwanie nowych właścicieli. Prowadzenie kampanii zachęcających mieszkańców do adopcji bezdomnych zwierząt oraz opracowanie mechanizmów wspierania takich postaw może pomóc w znacznym stopniu zredukować liczbę kotów pozostających bez domu i opieki. Do zmniejszenia populacji kotów nie posiadających właścicieli może się również przyczynić ich planowa sterylizacja lub kastracja.

Poprzez stosowanie tego rodzaju zabiegów możliwa jest zorganizowana kontrola liczby zwierząt i tym samym właściwe zaplanowanie i realizacja założeń związanych zapewnieniem im opieki. Zabieg sterylizacji lub kastracji zwierząt w schroniskach należy do obligatoryjnych zadań Gminy.

Opieka nad kotami wolno żyjącymi różni się od działań podejmowanych na rzecz zwierząt bezdomnych i polega głównie na ich dokarmianiu. Zwierzęta przebywające na terenie danej Gminy, w zależności od stopnia jej zurbanizowania, mają zazwyczaj coraz większe trudności z utrzymaniem się przy życiu. Brak dostępu do niezamieszkanymi ciepłych pomieszczeń, szczelnie zamknięte pojemniki z odpadami oraz rozbudowa infrastruktury kosztem powierzchni środowiska naturalnego niejednokrotnie uniemożliwia samodzielne bytowanie. Okresem szczególnie uciążliwym jest sezon zimowy, podczas którego niskie temperatury stanowią dodatkowe zagrożenie dla życia zwierząt nie posiadających domu.

Dostarczenie posiłków kotom wolno żyjącym umożliwia ich przetrwanie w przypadku braku możliwości samodzielnego zdobycia pokarmu. Należy pamiętać, że dokarmianie kotów powoduje, że stają się one uzależnione od dokarmiających i aby pomoc zapewniana zwierzętom nie przynosiła szkody, powinna być ona regularna i długofalowa. Opieka nad kotami wolno żyjącymi, w tym ich dokarmianie, mieści się w zakresie zadań własnych Gminy.

Ważnym postępowaniem w zakresie opieki nad kotami bezdomnymi i wolno bytującymi jest zapewnienie im opieki weterynaryjnej w przypadku napotkania zwierzęcia chorego lub rannego. W takich przypadkach należy zgłosić taki fakt Straży, Policji lub organizacjom zajmującym się pomocą zwierzętom. Reagować może i powinien każdy mieszkaniec Gminy. Zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem kotów spoczywa na Gminie.

§ 4.3. Formy opieki nad zwierzętami gospodarskimi

W przypadku zwierząt gospodarskich, które uciekły bądź się zgubiły i nie potrafią same trafić do domu, kluczową rolę odgrywa ich właściwa identyfikacja – odczytanie oznakowania zwierzęcia i powiadomienie jego właściciela. W razie wątpliwości, co do własności, jednostką, która powinna zostać poinformowana o takim fakcie jest Urząd Miasta i Gminy. W następstwie zgłoszenia Burmistrz Miasta i Gminy podejmuje odpowiednie kroki. W przypadku zaistnienia okresu bezdomności wśród zwierząt gospodarskich priorytetem jest zapewnienie im miejsca czasowego bytowania i podstawowa opieka na tym etapie oraz aktywne poszukiwanie właściciela.

Przypadki bezdomności wśród zwierząt gospodarskich są bardzo rzadkie, jednak ustawodawca przewidział taką możliwość i nałożył na gminy obowiązek wskazania gospodarstwa rolnego, które zajmować się będzie przyjmowaniem i opieką nad takimi zwierzętami.

Selekcji gospodarstwa i jego wsparcia dokonać powinien organ sprawujący władzę w gminie.

5. DZIAŁANIA EDUKACYJNE

Poprzez edukację rozumiemy ogół działań ukierunkowanych na wywołanie zamierzonych i celowych zmian. Punktem wyjściowym do przeprowadzenia zmian jest zazwyczaj zastana sytuacja, wymagająca podjęcia odpowiednich i oczekiwanych kroków, służących poprawie warunków ogólnych.

Przeprowadzanie działań edukacyjnych jest postępowaniem świadomym oraz celowym, a oczekiwane zmiany mają być względnie głębokie i trwałe. Akcje informacyjno-edukacyjne dla mieszkańców pozwalają na kształtowanie świadomych postaw obywatelskich i wdrażanie prawidłowych zachowań. Działalność edukacyjna Gminy przyczynia się do podnoszenia świadomości jej mieszkańców, co w konsekwencji prowadzi do rozważnego i zgodnego z przepisami i zasadami postępowania w sytuacjach związanych z ochroną zwierząt oraz przeciwdziałaniem ich bezdomności.

Szeroko zakrojona działalność informacyjno-edukacyjna Gminy niesie ze sobą pozytywny wymiar w zakresie podnoszenia poziomu wiedzy oraz świadomości i tym samym przyczynia się do ochrony ludzi i zwierząt. Utrwalanie właściwych kierunków postępowania ma na celu wdrożenie pożądaných zmian i ich jak najszerze promowanie.

Działania edukacyjne są kluczowym elementem realizacji Programu i warunkiem jego powodzenia, jako że tylko oczekiwana zmiana postaw mieszkańców może wpłynąć na poprawę sytuacji i efektywność założeń wymienionych w niniejszym dokumencie.

Edukacja mieszkańców jest działaniem długofalowym i może odbywać się poprzez takie formy nauczania jak m.in. konferencje, szkolenia, warsztaty, kampanie informacyjne, akcje edukacyjne, publikacje, filmy, foldery, plakaty, wystawy, itp. Materiały edukacyjne mogą być udostępniane i rozprowadzane poprzez przychodnie i lecznice weterynaryjne, sklepy zoologiczne, Schronisko, stowarzyszenia i organizacje społeczne, których statutowym celem jest ochrona zwierząt. Istotnym elementem kampanii edukacyjnej jest promocja Programu oraz pozyskiwanie partnerów medialnych: prasowych, a także w miarę możliwości i dostępności - radiowych i telewizyjnych. Jak najszerzej zakrojona akcja propagująca założenia i postulaty Programu umożliwi dotarcie z informacją do wszystkich zainteresowanych – mieszkańców Gminy.

6. REALIZACJA PROGRAMU

§ 5. Miasto i Gmina Skaryszew zapewnia opiekę bezdomnym zwierzętom poprzez prowadzenie Schroniska dla bezdomnych zwierząt przy ul. Dzierzkowskiej w Skaryszewie.

Przeszkoleni (w zakresie odławiania zwierząt) pracownicy schroniska na podstawie otrzymanego zgłoszenia i po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, mającego na celu potwierdzenie bezdomności zwierzęcia, umieszczają go, po odłowieniu, w schronisku.

Na terenie Gminy Skaryszew odławianie bezdomnych zwierząt ma charakter stały.

Odławianiu podlegają zwierzęta bezdomne, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały.

Dla odłowionych i umieszczonych w schronisku zwierząt ustala się 15 - dniowy okres kwarantanny, w którym nie mogą być one oddane do adopcji oraz poddane żadnym zabiegom chirurgicznym, z wyjątkiem ratujących życie. Po upływie wskazanego okresu psy poddawane są sterylizacji lub kastracji, chipowane oraz przygotowywane do adopcji. Podczas okresu kwarantanny schronisko ma obowiązek poszukiwania właścicieli tych zwierząt poprzez umieszczenie informacji dotyczącej pobytu tych zwierząt w schronisku m. in. na stronie Facebook Schronisko. W. Skaryszewie.

Właścicielowi zwierzęcia przysługuje prawo ubiegania się o jego wydanie po udokumentowaniu prawa własności do niego.

Zasady przyjmowania, utrzymywania i wydawania zwierząt w schronisku określa Regulamin Schroniska przyjęty przez Burmistrza Miasta i Gminy Skaryszew.

§ 6. 1. Sprawowanie opieki nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie, realizowane jest w oparciu o pracowników schroniska, wolontariuszy oraz przy współpracy z organizacjami społecznymi, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt.

2. Opieka obejmuje w szczególności :

- 1) odrobaczanie i zwalczanie pasożytów zewnętrznych, dokarmianie w okresie utrudnionego dostępu do samodzielnego pozyskiwania pokarmu (zima) we współpracy z organizacjami społecznymi, opiekującymi się wolnożyjącymi kotami, karmą oraz innymi środkami zakupionymi przez Urząd,
- 2) finansowanie kastracji i sterylizacji wolnożyjących kotów,
- 3) zapewnienie opieki rannym i chorym kotom w domach tymczasowych.

§ 7. 1. Ślepe mioty są usypiane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

2. Usypianie ślepych miotów dokonywane jest przez Przychodnię Weterynaryjną FUTRZAKI Martyna Futera, ul. Królowej Jadwigi 6b, 26 – 600 Radom na podstawie zawartej umowy na świadczenie usług weterynaryjnych.

§ 8. 1. Gospodarstwo rolne zostanie wyznaczone w przypadku wystąpienia zdarzenia wymagającego zapewnienia opieki zwierzętom gospodarskim pochodzącym z terenu Gminy Skaryszew.

2. Szczegółowy sposób postępowania ze zwierzętami gospodarskimi określać będzie umowa zawarta pomiędzy Gminą Skaryszew a właścicielem gospodarstwa rolnego, na terenie którego będą przebywały zwierzęta.

§ 9. W przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt bezdomnych lub dzikich całodobową opiekę zapewnia Przychodnia Weterynaryjna FUTRZAKI Martyna Futera, ul. Królowej Jadwigi 6b, 26 – 600 Radom pod nr tel. 609 – 958 – 565.

7. FINANSOWANIE PROGRAMU

§ 10. 1. Koszty realizacji programu ponosi Gmina Skaryszew.

2. Na realizację Programu w 2017r. przeznaczone zostały środki w wysokości 120 500 zł pozostające w dyspozycji Referatu Ochrony Środowiska, Utrzymania Czystości i Porządku w Gminie, w tym :

- na zakup karmy - zaangażowano środki w wysokości 30 000 zł,
- na usługi weterynaryjne – zaangażowano środki w wysokości 30 000 zł.